

[Landbrugsministeren.]

sættes ensartet for en vis Periode ad Gangen, og ved Hjælp af Afgiften er man i Stand til at billigere importerede Klid. Der er altsaa ikke Tale om, at Staten tjener en eneste Øre paa Ordningen.

Det kan oplyses, at der indtil 1. Januar er indkommet ca. 3 Mill. Kr. ved Klidafgiften. Paa den anden Side skal Centralkontoret betale alle Afgifter, som det offentlige i Argentina maatte paalægge Klideksporten efter Kontrakternes Afslutning, uden at Centralkontoret har Lov til at springe fra Kontrakterne af den Grund, og efter hvad der oplyses over for mig, vil man kunne risikere, at de 3 Mill. Kr. opluges paa denne Maade. Saa snart Centralkontoret har Oversigt over, i hvilket Omfang og paa hvilke Betingelser det vil faa effektueret alle indgaaede Købskontrakter, vil Landbrugsministeriet undersøge Muligheden af at naa ned paa en lavere Klidpris.

Med Hensyn til Bygskalmel — og det samme gælder Havreskalmel — gælder stadig en Pris af 22 Kr. pr. 100 kg ab Mølle, altsaa den samme Pris, som har været gældende i flere Aar.

Laurits Pedersen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Svaret. Det er af den allerstørste Interesse, at Befolkningen faar at vide, paa hvilken Maade disse Priser er kalkuleret. Jeg maa synes, at denne Gennemsnitspris ligger temmelig højt, men der er jo ogsaa en vis Mulighed for, at den kan sænkes i den kommende Tid. I hvert Fald for Bygskalmels Vedkommende tror jeg, at naar der anlægges en Kalkulation paa 22 Kr. ab Mølle, skulde det ikke være nødvendigt at tage den Pris, man tager fra Forbrugerne. Men jeg takker i øvrigt den højtærede Landbrugsminister for Svaret.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Th. Poulsen har stillet et Spørgsmaal til Landbrugsministeren. Det lyder:

Kan det forventes, at Ministeren vil fremsætte Forslag til Lov om Anlæg og Beplantning af den saakaldte Vestskov i Omraadet fra Hareskoven til Køge Bugt?

Th. Poulsen: I det Skitseforslag til Egnspan, som Storkøbenhavns Egnspankontor sidst har udarbejdet, ses, at man stadig beskæftiger sig med Problemet om en Vestskov, og da der til dette Projekt knytter sig mangfoldige og store Interesser, tillader jeg mig at stille det Spørgsmaal til

den højtærede Landbrugsminister, om han vil søge Opgaven løst, saa snart de økonomiske og beskæftigelsesmæssige Forhold tillader det.

Jeg skal ikke her lægge Beslag paa Rigsdagens Tid med at gøre Rede for de mange Fordele, som det vilde medføre, at man fik en Skov i disse Egne af Landet, Vest og Sydvest for København, men kun pege paa de store kulturelle Goder, det vil betyde for Befolkningen i Almindelighed og for den store københavnske Befolkning i Særdeleshed. Det er heller ikke uden Betydning, at det drejer sig om et Beskæftigelsesobjekt, hvortil der ikke skal bruges udenlandsk Valuta og ikke mange udenlandske Materialer. Det er nyttigt at have et saadant Beskæftigelsesobjekt i Beredskab, hvis der skulde komme Tider med Mangel paa Arbejde, med stor Arbejdsløshed. Men især har Sagen stor Interesse for de Kommuner, som vilde blive berørt af denne Skovs Anlæggelse, og det er vigtigt for dem, at de hurtigst muligt kan faa Oplysning om, hvorvidt Skoven kommer, og hvor den i saa Fald vil komme, ikke mindst af Hensyn til den Byplanlægning, som disse Kommuner skal arbejde med, men ogsaa og i Særdeleshed for at undgaa en uønsket Spekulation og Prisstigning paa de Arealer, som kommer i Betragtning ved Skovens Plantning.

Landbrugsministeren (Bording): I Anledning af det Spørgsmaal, der her er rejst, kan jeg oplyse, at i 1943 blev der i Landbrugsministeriet udarbejdet et Forslag til Lov om Skovbeplantning i Egnene Sydvest og Vest for København. Ifølge Forslaget skulde Landbrugsministeren være bemyndiget til at erhverve, om fornødent ved Ekspropriation, 1 000 ha Jord i Københavns Amt til Beplantning med Skov. Begrundelsen var dels, at man ønskede at tilvejebringe egnede Udflugts- og Rekreationsomraader i den skovfattige Egn Sydvest og Vest for København, og dels det beskæftigelsesmæssige i en saadan Foranstaltning. Der skulde naturligvis ydes fuld Erstatning for de eksproprierede Arealer, og da man ikke i den paagældende Egn kunde forvente at finde uopdyrkede Arealer af den Udstrækning, der her var Tale om, omfattede Bemyndigelsen Erhvervelsen af saavel dyrket som udyrket Jord.

Under den tyske Besættelse ansaa de ansvarlige Myndigheder det ikke for forsvarligt at fremme Sagen, og naar der ikke er kommet noget ud af den endnu, hænger det sammen med, at man maa nære Betænknelighed ved at søge et saadant Forslag